

میر عبدالواحد سادات

ما در کجای تاریخ قرار داریم ؟

حوادث دهشتبار و خونین دیروز در شهر کابل به تعقیب آتش زدن و مسدود ساختن دفاتر دولتی در فاریاب ، مزارشریف ، طرح این سوال را مبرمیت خاص میدهد که :

ما در کجای تاریخ قرار داریم ؟

بعد از هفده سال هیاهوی جامعه مدنی ، حقوق شهروندی ، احزاب سیاسی ، قانون اساسی و دیموکراسی ، از لحاظ عینی و ذهنی آماده سقوط به انارشی تنظیمی هستیم.

دلیل عدم سقوط در توانایی ها ، اراده و فکر و اندیشه ما نمیباشد !!!

ماعدات تاریخی داریم که نقص خود را نبینیم و یا اینکه انرا بحساب سلامت و ملامت مطرح نماییم . در حالیکه طاعون در وجود ، تهدید علیه تمام وجود است.

واقعیت تلخ این است که ما برخلاف مرحوم " مستر کچالو¹ " که نقص خود را چنین توضیح میداد:
" فکر در آسمان و پا در زمین "

فکر ما در قهر زمین و بدوی است و بخاطر فریب و تظاهر از آسمان و ریسمان گز مینماییم. احترام به " قهرمان ملی " را وجیبه ملی ملت قلمداد مینماییم ، اما افاده ملت ، بیرق ملی و هویت ملی را قبول نداریم و فرسخ ها از شناخت افاده علمی و تاریخی دولت ملی قانون محور و عدالت گستر و حاکمیت قانون فاصله داریم، از حقوق شهروندی در نزد خارجیان گلو پاره مینماییم و اما با نظم شهری بیگانه و آرامش شهروندان را برهم میزنیم. از دیموکراسی همچون " متاع " توریدی غرب صحبت مینماییم و اما با تساهل و تسامح بیگانه و همدیگر پذیر و دگر اندیش نیستیم. البته این برداشت تنها از شور و جنون جوانان بی بند و بار سر تیر ناشی نمیگردد ، بل زمانی قوت میگیرد که " تحلیل گران سیاسی " و جلابان سیاسی به توجیه ان میپردازند. باید صادقانه اعتراف نماییم که فقط از ترس حضور عساکر بدبختی " کفار " و بیم انسداد حسابات بانکی و از ترس از دست دادن قصور و ... سقوط ما به تعویق می افتد !!! مضاعف ما این است که این مصایب در احوالی بر ما مستولی است که طالبان و داعش با در دست داشتن بخش وسیع کشور در عقب دروازه شهرها قرار دارد و روزانه کربلاها را تکرار و بقایای لشکرهای فاطمیون و زینبیون در جامعه ستر و اخفا نموده است و پاشنه آشیل ما فقدان دولت کارا و مقتدر میباشد. افزون بر ان جنگ اعلام نا شده پاکستان تشدید یافته و ایران و روسیه رقابت با امریکا را در **سوریه ساختن افغانستان** تجربه مینمایند و امریکا و انگلیس با سیاست های کجدار و مریز و اقدامات پرابهام و مشکوک زمینه ساز تداوم تراژیدی خونبار و ناسور شدن زخم خونین ما میباشند .

در چنین احوال و در حالیکه سونامی دهشتبار در راه است ، باید هشدار و هوشدار داد و بیاد داشت که ناکامی های قبلی ما درین کلام حضرت فردوسی بازتاب دارد که:

به یزدان اگر ما خرد داشتیم
کجا این سرانجام بد داشتیم

با حرمت.